

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. XLVII. TIT. XI. De Extraordinariis Criminibus.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9050

OBJ. (1) *arg. d. l. 5. §. 9. verb. Etiamfi.*

RESP. Verbum *etiamfi* restringendum est ad verba *alterius nomine*, ut sensus sit, quod non tantum tunc teneatur, si sine nomine, sed etiam, si alterius nomine ficto. Vid. *Du. Berg. Res. Leg. Obst. h. qu. 4.*

OBJ. (2) *O. P. de ann. 1577. tit. 37. §. Und sehen. verb. Es habe der Autor seinen Namen darunter gesetzt, oder nicht.*

RESP. *Du. Berg. d. l.* his verbis: Loqui non de famoso libello, sed tantum hoc velle, ne libri ad infamiam & contentum alterius scripti imprimantur & vendantur, etiam si nomen auctoris in illis libris adjectum sit. Igitur verba: *Es habe der Autor*, applicanda sunt ad verbum: *Schriften*, non ad verbum: *Famos-Bücher*, de iis enim agitur *in fin. d. tit. 35. §. Und sehen.* ubi expresse suppressio nominis supponitur, ibi, *bis der rechte Autor* befunden. hinc etiam Imperator *ibidem* sejungit *famose Bücher von andern Schriften*, per particulam disjunctivam *Oder*.

Nostriam sententiam tuetur *Laut. h. p. 671. ibique late Dd.*

DISSENTIUNT Dd. apud *Laut. d. l. Struv. h. §. 67. & Berl. P. 5. concl. 67. n. 31. 36. & 37. ibique late Dd.*

Qv. XXXII. *An actio famosi libelli sit annalis, an perpetua?*

RESP. Est perpetua: quia est Juris Civilis, & constitutione Caesarea introducta, *L. un. C. de Fam. lib.* actiones vero ex Legibus, SCtis & constitutionibus Principum sunt perpetuae. Sed & poena gravior est in famosis libellis, quam actionibus injuriarum, adeoque longior praescriptio. Atque ita sentiunt *Wesemb. Conf. 22. n. 7. Heig. P. 2. q. 31. n. 14.*

DISSENTIUNT *Farinac. Pract. Crim. L. 1. t. 1. qu. 10. n. 24. & alii apud Berl. P. 5. c. 69. n. 54.*

LIB. XLVII. TIT. XI.

DE EXTRAORDINARIIS CRIMINIBUS.

Qv. I. *An dolosa puellae de supra interpellatio puniatur ultimo supplicio?*

Laut. pag. 672. verb. dolosa &c. NEGATUR: Nam inauditum est, eum, qui puellam interpellavit, perfecto quoque flagitio, capite puniri, quae poena tum ne quidem in adulterio obtinuit.

At

At si puero, puellæ, vel etiam mulieri viduæ (*arg. l. 34. §. 1. de Adult.*) stuprum persuaserit, hoc modo, ut vel comitem, qui eis honoris & inspectionis causa additus erat, abduxerit, aut corruperit, aut simile quid circa comites impudicitia persuadenda causa fecerit, v. g. donum præbendo, pretiumque dando, ut ille stuprum pueri vel puellæ persuadeat; hoc casu dolosus talis persuasor, & comites, qui corrumpti se passi sunt, graviter satis, ultimo nimirum supplicio, puniuntur, propter gravitatem periculi, ne comites, qui defendere debebant, seducantur ad turpissimam prodicionem, & publica quasi securitas violetur. Et hunc esse sensum *l. 1. §. 1. h.* patet ex ejus *sine*, qui est *de Comitibus*, ad quos proinde omnia præcedentia pertinent.

Qv. II. *Quomodo abortus procuratio puniatur?*

RESP. Vel partus NONDUM EST FORMATUS ac vitalis, *Laut. pag. 671. verb. abortus procuratio &c.* simplex relegatio locum habet, de quo est *L. 4. ff. h. tum*, quia partus non facit mentionem, tum, quia non hæc additur ratio, quod homo occisus sit, sed quod maritus spe sua frustratus sit, & ideo saltem id impune non fore dicitur. Hinc certa quoque pœna definita non est in *art. 133. O. C.* ibi: *abactio a fœtu nondum perfecte vitali ne hoc quidem impune abibit, verum a fureperitis Judices consilium capiunt.* Sane homo nondum est, *l. 9. §. 1. Ad L. Falc. c. 8. XXXI. qu. 2.* sed saltem speratur; *d. L. 4. & L. 14. C. de Fideic. libert.* Hinc etiam Jure Canonico pœna pecuniaria ibi statuitur, *C. 9. C. 32. qu. 2. Conf. Ex. eod. 21. §. 22. Struv. h. §. 97.*

OBJ. *l. 38. §. 5. de Pœn.* ubi poculum abortionis, etsi sine dolo datum, punitur damnatione ad metalla, vel deportatione, si tentatum sit, si vero perierit, morte, item *L. 39. pr. eod.* ubi pœna mortis in abactionem partus statuitur.

RESP. Loquitur de homine, adeoque de partu vitali, de quo statim.

Vel partus est FORMATUS ET VITALIS, tunc ultimum supplicium locum habet, ex Lege Cornelia de sicariis, *L. 8. C. Ad L. Corn. de sic.* nam revera hominem occidit, de quo casu sunt *l. 38. §. 5. de Pœn.* ibi: *quod si eo mulier aut homo (adeoque loquitur textus de partu formato), perierit, summo supplicio afficiuntur; & L. 39. eod. ibi: partum sibi medicamentis ipsa abegisset, rei capitalis esse damnatam: agi autem hic de partu formato, apparet tum ex loc. Cic. pro Cluent. unde desumpta est illa Lex, ubi rationes hæc afferuntur: quia*

Cocc. J. C. P. II.

O o o o

spes

spes parentis, memoria nominis, subsidium generis, hæres familie, designatus reipublicæ civis perit; *tum*, quia opponitur abactioni partus illa vis, quæ visceribus infertur, quo partum abigeret, quod crimen coercetur ex L. Corn. de veneficiis, & punitur temporali exilio, *d. L. 99. L. 4. de Extraord. crim. L. 8. ff. Ad L. Corn. de sicar. amissa bonorum parte, l. 38. §. 5. de Pæn. Carpz. P. 4. C. 4. d. 3.*

Atque hæc pœna mortis Jure Divino, *Ex. 21. Jure Canonico, C. 7. seq. XXXII. qu. 2. 20. in fin. II. C. qu. 5. Legibus Gothorum, Leg. Wisig. Lib. 6. L. 1. & denique Ordinatione Criminal. art. 131. Et 133. statuta est; in qua ultima Constitutione pœna culei in fœmina obtinet, &, si reiteratur, pœna ignis seu pali, etiam in masculo.*

Quando vero animatus censeatur, diversæ exstant sententiæ, alii formando partui 35. alii 45. movendo alii 50. alii 70. alii 76. perficiendo 210. alii 300. dies dederunt; alii aliter, de quibus late *Goth. ad L. 30. & Lauterb. h. pag. 672. at rectius hæc medicorum inspectioni & judicio relinquuntur, Zieritz. ad O. C. art. 133. Goth. ad L. 30. de Pæn.*

Neque OBSTAT, quod partus, nondum editus, homo non sit, *L. 9. §. 1. Ad Leg. Falc.*

RESP. Imo in Jure ei, qui jam vivus est, & brevi speratur edi, perinde prospicitur, ac nato, *L. 14. C. de Fideic. lib. L. 26. de Stat. hom. Atrocius enim quodammodo est, eum, qui speratur, ante vitam necari, l. 1. §. 9. de ventr. in poss.*

Idem est, si partum non quidem abigat, sed aliis modis mori patiatur: ita enim (1) gladio punitur, quæ vel in squalore mori infantem dolose passa est, vel dolose ventrem exonerando tanquam casu in latrinam emisit, *Carpz. P. 4. c. 4. d. 5. Et 6.* (2) Si exponit infantem animo occidendi, multo magis pœna occisi partus tenetur, *C. 20. II. qu. 5. in fin. modo partus mortuus sit, alias pœna arbitraria obtinet, Carpz. d. C. 4. d. 8. seq.* Si non animo occidendi, sed onera evitandi, levior est, & punitur an *leib oder leben, O. C. art. 132. sufficit vero fustigatio eum perpetua relegatione. Quid (3) obtineat, si infans inveniat clam natus & mortuus? vide O. C. art. 131. Add. Wissenb. h. n. 5. Et 6.*

Qv. III. Quale crimen sit scopelismus?

Laut. pag. 676. verb. scopelismus Et. Doctores citra definitionem hujus criminis admodum variant. Alii putant committi illud per solam lapidum positionem, quibus agrum colentibus mortem minatur ponens, *L. 9. h. t. Laut. h. pag. 672. Brunn.*

Brumm. ad l. 9. ff. de Crim. extraord. Alii putant, incantatione & magicis artibus hos lapides fuisse præparatos, ita, ut accedentibus letho malo perendum sit, quod optime refellit *Struv. Ex. 48. §. 83.* Alii scopelismum simplicem speciem diffidationis faciunt, *Carpz. Pr. Crim. qu. 37. P. 1.*

Rectius dicimus, scopelismum esse talem speciem diffidationis, quæ signis fit, *d. l. 9. ibi: Lapidem ponere, indicio futuros. & mox: qui scopelismum fecerunt.* Non autem præcise opus est, ut lapides ponantur; sed & aliis signis fieri potest: nam describitur in *d. l. 9.* crimen, ut plerumque fieri solet, quo ipso non excluduntur alia signa, mortem, incendia &c. minantia: pari enim ratione crimen hoc committitur, si quis globum plumbeum cum pulvere pyrio, seu sulphur, carbones aliaque indicia, *Brand. Zeichen 1c.* ponat, indicio futuros, quod, si quis eum agrum coluisset, malo letho sit periturus. Originem huic crimini Arabia debet, *d. l. 9.* Unde Doctores locum Jobi, *c. 5. v. 23.* huc referunt, ubi ait: *scelus habebis cum scopulis campi:* verum per lapides, seu scopulos, ibi nihil aliud intelligitur, quam antra ferarum, ubi ferae habitare solent; promittitur igitur ibi securitas a feris, quæ in speluncis latitant, quod satit declaratur per sequentia verba: *cum feris campi pacem habebis.*

Pœna hujus criminis arbitraria est, & pro qualitate delicti usque ad ultimum supplicium extendi potest, *d. l. 9.* grave enim delictum est, ubi quis spreto Judice propria autoritate vindictam exercet minando alteri mortem vel exitium. *Conf. O. C. art. 128. R. I. de ann. 1555.*

LIB. XLVII. TIT. XII.

DE SEPULCHRO VIOLATO.

QV. I. An poena sepulchri violati auctori sit applicanda?

AFFIRMATUR, *L. 3. pr. h. ibi: ut ei, ad quem pertineat, & mox: Laut. pag. quicumque agere volet, ei &c.* nam agitur ea actione in id, quod 673. verb. cujusque interest, *d. l. 3. §. 9.* Accedit, quod in omnibus actionibus popularibus id ita juris sit, *l. 3. de Term. mot.* auctori applicandos &c.

OBJ. *L. 25. §. f. Ad Sc. Sylan.* ubi pœna cum filco dividitur.

RESP. Ibi hoc speciale est, & in specie Lege additum, regulariter autem non obtinet, *Goth. ad d. l. 25. §. f.*

OBJ. *L. 3. §. 5. h.* ubi ille, qui in civitate sepelitur, 40. aureos non auctori solvit, sed filco.

O o o o 2

RESP.

